

ZMIANY W ŚWIECIE PODATKÓW W ZAKRESIE UPRAWNIEŃ KONTROLI CELNO-SKARBOWEJ

Radosław Witczak

Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny
Uniwersytet Łódzki

W marcu 2017 roku nastąpiły zmiany w zakresie funkcjonowania administracji skarbowej, co zostało zaprezentowane w poprzednim artykule. Jest to efekt między innymi uchwalonej nowej ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. 2016, poz. 1947 ze zm.), zwana dalej ustawą o KAS. Jednym z nowych organów jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Jest to skutek połączenia służby celnej oraz urzędów celnych z urzędami kontroli skarbowej. Organ ten, a zarazem jego pracownicy, zostali wyposażeni w liczne uprawnienia. Przeprowadzają oni kontrolę celno-skarbową. Zgodnie z art. 54 ust. 1, kontroli celno-skarbowej podlega między innymi przestrzeganie przepisów prawa celnego, prawa podatkowego czyli sprawdzenia prawidłowości podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych podmiotów zobowiązanych do ich wpłacania. Wydaje się że plusem zmian jest ujednoczenie procedur jakie są stosowane wobec przedsiębiorców niezależnie czy kontroli podlega sprawdzanie prawidłowości rozliczenia podatków, czy też należności celnych.

Według art. 54 ust 1 ustawy, czynności kontrolne mogą być wykonywane w urzędzie celno-skarbowym, w siedzibie kontrolowanego, w miejscu prowadzenia lub przechowywania ksiąg podatkowych oraz w każdym innym miejscu związa-

nym z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością, w tym w lokalu mieszkalnym lub w miejscach, w których mogą się znajdować urzędy, towary lub dokumenty dotyczące tych urzędów, towarów lub czynności podlegających kontroli. Czynności kontrolne mogą być również wykonywane w innych urzędach obsługujących organy Krajowej Administracji Skarbowej. Można skomentować, że oznacza to możliwość przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej praktycznie wszędzie.

Warto zwrócić uwagę, że rozpoczęcie kontroli celno-skarbowej nie wymaga przesłania zawiadomienia o przeprowadzeniu kontroli. Biorąc pod uwagę cel kontroli – zwalczanie oszustw podatkowych – taką zmianę należy ocenić pozytywnie. Informowanie o wcześniejszej kontroli podatnika, który nie prawidłowo rozlicza się, może pozwolić mu na „odpowiednie” przygotowanie się do kontroli.

Na podstawie art. 62 ust. 4 ustawy, w przypadku kontroli przestrzegania przepisów prawa podatkowego kontrolowanemu przysługuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej uprawnienie do skorygowania deklaracji w zakresie objętym tą kontrolą. Korekta deklaracji złożona po upływie tego terminu, a przed zakończeniem kontroli celno-skarbowej nie wywołuje skutków prawnych. Jest to poszerzenie uprawnień podatnika, który w stanie prawnym obowiązującym do marca 2017 roku nie miał prawa do skorygowania deklaracji w razie wszczęcia postępowania kontrolnego (kontroli podatkowej) przez organy kontroli skarbowej.

W ramach kontroli celno-skarbowej kontrolującym zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy przysługuje między innymi uprawnienie do:

- żądania udostępniania akt, ewidencji, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli celno-skarbowej oraz do sporządzenia z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- wstępu, przebywania i poruszania się na gruncie oraz w budynku, lokalu lub innym pomieszczeniu kontrolowanego;
- dokonywania oględzin;
- legitymowania lub ustalania w inny sposób tożsamości osób, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
- przesłuchiwania kontrolowanego lub świadków;
- przeszukiwania lokali, w tym lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń oraz miejsc i rzeczy, w tym z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych;

- zasięgnięcia opinii biegłych;
- zabezpieczania zebranych dowodów;
- żądania przeprowadzenia spisu z natury;
- sporządzania szkiców, kopiowania, filmowania, fotografowania oraz dokonywania nagrań dźwiękowych.

W przypadku podmiotów nielegalnie zmniejszających należności podatkowe szerokie uprawnienia kontrolujących wydają się być zasadne. Mogą one łatwiej przyczynić się do udowodnienia popełnienia oszustwa podatkowego.

Oceniając niektóre z omawianych zmian za pozytywne można uznać:

- połączenie organów celnych oraz skarbowych;
- ujednoczenie procedur;
- likwidację zawiadomienia o przeprowadzeniu kontroli;
- prawo do korekty w trakcie przeprowadzania kontroli;
- zwiększenie uprawnień organów kontrolnych.

KONIUNKTURA W SEKTORZE PRZEDSIĘBIORSTW NIEFINANSOWYCH

Artur Zimny

Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny
Uniwersytet Łódzki

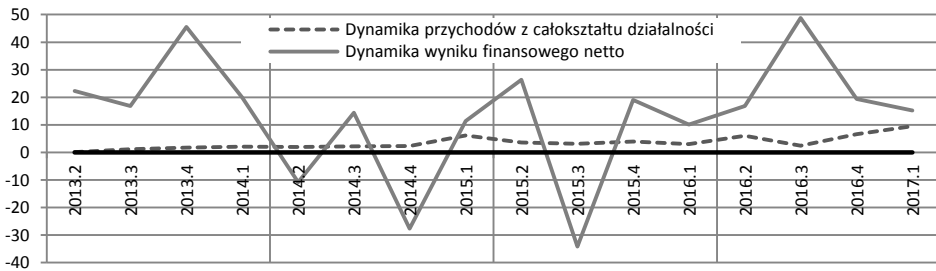

W sektorze polskich przedsiębiorstw niefinansowych trwa dobra koniunktura. W 4. kw. 2016 r. wartość ich przychodów po raz pierwszy w historii przekroczyła 700 mln zł, a dynamika tych przychodów (realna, czyli skorygowana o inflację) wyniosła 6,6%, by w 1. kw. 2017 r. osiągnąć poziom 9,5%, nie notowany od 5 lat.

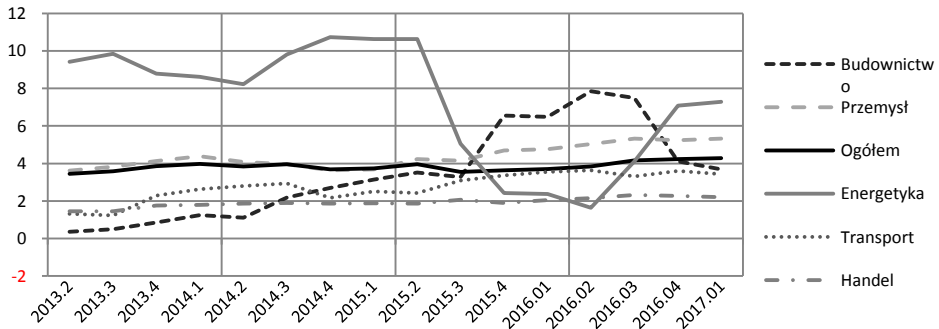
Dynamika wyniku finansowego nieco przyhamowała, wynik w 1. kw. 2017 r. był realnie już „tylko” o 15,2% wyższy od analogicznego okresu rok wcześniej (pół roku wcześniej dynamika wyniosła 49%), ale sam fakt wzrostu zysków powoduje również poprawę rentowności obrotu, która wzrosła do poziomu 4,3%, również rekordowego na przestrzeni ostatnich 5 lat. Wyniki te znajdują swoje odzwierciedlenie w dynamice PKB; na 1. kw. 2017 r. miernik ten wykazuje, wg wstępnych szacunków, realny wzrost na poziomie 4,2%, co można uznać za po-

ziom wielce zadowolający. Płynność przedsiębiorstw niefinansowych pozostaje stabilna i dobra, w 1. kwartale 2017 r. wskaźniki wyniosły: 103,7 dla płynności bieżącej i 37,4 dla podwyższonej, pod-

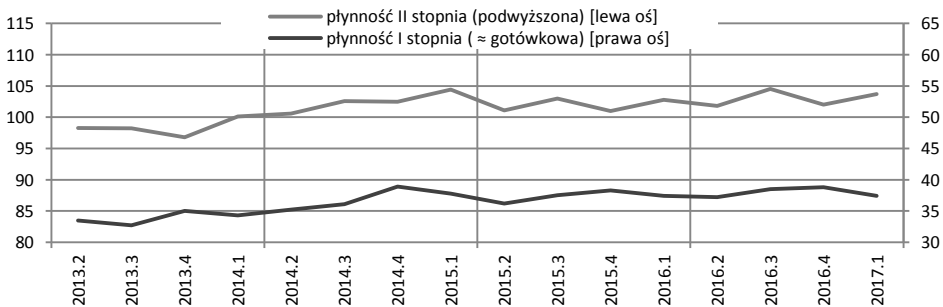
czas gdy wartości uznawane za „modelowe” to odpowiednio 100 i 20). Bardzo stabilny pozostaje też przeciętny cykl obrotu zapasami (33 dni) i cykl inkasa należności (43 dni).

Wykres 1. Dynamika wyników kwartalnych [analogiczny kwartał roku poprzedniego = 100], urealniona o wskaźnik CPI

Wykres 2. Rentowność obrotu netto za ostatnie 4 kwartały [w %]

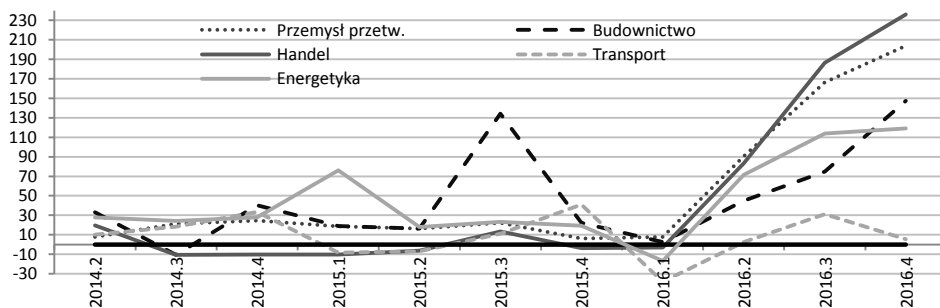

Wykres 3. Wskaźniki płynności przedsiębiorstw niefinansowych [w %]

Boom w obszarze inwestycji dokonywanych przez sektor przedsiębiorstw niefinansowych również trwa, a nawet przybiera na sile. Ponoszone przez ogół tych przedsiębiorstw nakłady inwestycyjne w 4. kwartale 2017 r. (w porównaniu z analogicznym okresem rok wcześniej) wzrosły o 138%, przebijając minimalnie wskaźnik z 3. kwartału (wzrost o 134%) i osiągając poziom nienotowany od co najmniej 6 lat. Największą dynamikę nakładów utrzymuje branża handlowa (przyrost o 236%) i przemysł przetwórczy (przyrost o 204%); w branżach: budowlanej i energetycznej było to odpowiednio 147% i 119%. Dynamika wyhamowała natomiast w transporcie, gdzie

poniesiono nakłady tylko symbolicznie wyższe od analogicznych rok wcześniej.

Co do dynamiki sprzedaży, to transport, przemysł i budownictwo wykazują znaczące (i rosnące) wzrosty, niską dynamikę notuje zaś budownictwo, a energetyka wręcz zerową – sprzedaż tej branży w 1. kw. 2017 r. była na poziomie niemal identycznym, jak rok wcześniej. Branża ta notuje natomiast wyraźną poprawę rentowności, co jest istotne w kontekście wyników z lat 2015–2016, które były mocno obciążone znacznymi odpisami wartości aktywów. W 1. kw. 2017 r. energetyka generowała na sprzedaży 7,3% zysku netto, dystansując inne bran-

Wykres 4. Dynamika nakładów inwestycyjnych [przyrost w stosunku do analogicznego kwartału roku poprzedniego]

Wykres 5. WIG w okresie 06.2016–06.2017 [dane za: Stooq.pl]

że. Z kolei zahamowanie pozytywnego trendu i spadek zyskowności notuje budownictwo, w którym wskaźnik rentowności spadł do poziomu 3,7%. W pozostałych branżach wskaźnik ten pozostaje stabilny lub nieznacznie wzrasta, przy czym tradycyjnie niski poziom raportuje branża handlowa (2,2%).

Na giełdzie w ciągu ostatnich 3 miesięcy przeważały wzrosty, ale słabnące: WIG zyskał 5,8%. Najszybciej rosły notowania spółek działających w branżach zajmują-

cych się: paliwami (+11,9%), nieruchomościami (+9,9%) oraz motoryzacją (+7,3%), zaś największe spadki dotknęły w tym okresie branży chemicznej (-6,2%), farmaceutycznej (-4,3%) oraz górnictwa (-4,2%). WIG pozostaje w trendzie wzrostowym, a możliwa do zidentyfikowania formacja trójkąta zwięzającego się odpowie na pytanie, czy trend raczej będzie kontynuowany (jeśli kurs opuści formację wybiciem w górę), czy też raczej nastąpi korekta (jeśli kurs z formacji wyjdzie dołem).

EUROPEJSCY LIDERZY RYNKU PPP

Dagmara Hajdys

Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny
Uniwersytet Łódzki

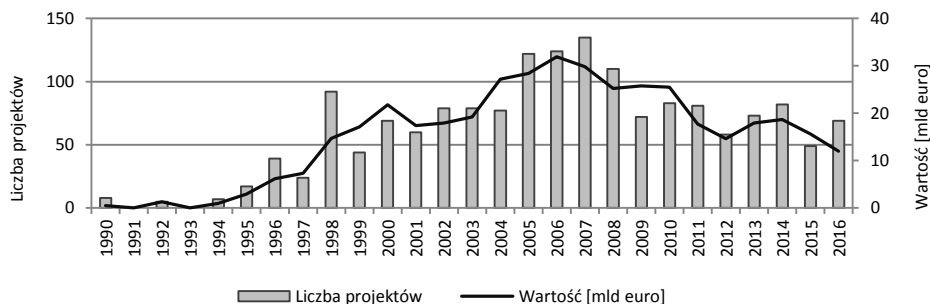
Zaangażowanie sektora prywatnego w finansowanie i realizację zadań publicznych ma w Europie długie tradycje i sięga czasów rewolucji przemysłowej, której towarzyszył rozwój urbanizacji i komunikacji. Budowa infrastruktury w Europie, a w kolejnych latach Ameryce, Chinach i Japonii, była finansowana ze środków prywatnych. Środki publiczne przeznaczano na funkcjonowanie władzy oraz działań wojennych [Walker i Smith 1995]. Powszechnie przyjęło określać się zaangażowanie kapitału prywatnego w realizację zadań publicznych partnerstwem publiczno-prywatnym (PPP).

Partnerstwo publiczno-prywatne jest innowacyjnym rodzajem współpracy zakładającym realizację projektów o wysokim poziomie złożoności, nie tylko co do przedmiotu współpracy, ale również co do możliwych sposobów wynagrodzenia i finansowania takich projektów [Wachow-

ska (red.) 2016: 6]. Jest instytucją umożliwiającą elastyczną realizację zadań z zakresu użyteczności publicznej z wykorzystaniem doświadczenia i kompetencji partnera prywatnego. W Europie Zachodniej rozwój PPP nastąpił w drugiej połowie XX w., natomiast intensywny wzrost dynamiki rozwoju tego rynku obserwuje się od drugiej połowy lat 90. (wykres 1).

Prawdziwy boom projektów PPP przypada na pierwszą dekadę XXI w., osiągając w 2006 r. największą liczbę – 144 projektów zamkniętych finansowo, a w roku następnym największą ich wartość – w sumie 29,58 mld euro. W latach 1990–2016 podpisano prawie 1890 kontraktów PPP o łącznej wartości ponad 365,34 mld euro. Pozytywne tendencje przerwał światowy kryzys gospodarczy, co jest widoczne zarówno w spadku liczby, jak i wartości przedsięwzięć PPP w latach 2009–2012. W 2012 r. odnotowano zaledwie 68 podpisanych umów o wartości 12,8 mld euro – najniższą wartość tego rynku od 1999 r.

Liderem na rynku PPP w Europie jest Wielka Brytania. W latach 1990–2009 jej

Wykres 1. Liczba i wartość projektów PPP w Europie w latach 1990–2016

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z raportów European PPP Expertise Centre.

udział stanowił 67% liczby i ponad połowę wartości wszystkich projektów PPP. Kolejne udziały w rynku przypadły: Hiszpanii (10,1% liczby i 11,4% wartości projektów), Francji (odpowiednio 5,4% i 5,3%), Niemcom (4,9% i 4,1%), Portugalii (3,1% i 7,0%), Włochom (2,4% i 3,3%), Irlandii (1,3% i 1,6%) oraz Holandii (1,2% i 1,8%). W ostatnich sześciu latach Wielka Brytania odnotowała jednak spadek znaczenia na europejskim rynku, średnio do ok. 30% wartości ogółem. Umocniła się natomiast między innymi pozycja Francji (23% wartości zamkniętych projektów), Włoch (8,8%), Belgii (5,8%) oraz Holandii (5,1%). Na wysokim poziomie udziały w rynku utrzymują Hiszpania i Niemcy. Łącznie ta siódemka w latach 2010–2016 generowała projekty stanowiące 89% wartości europejskiego rynku PPP. Ponadto kolejne państwa podejmują coraz więcej większych inwestycji, w tym państwa skandynawskie i Europy Środkowo-Wschodniej.

Na szczególną uwagę zasługuje Turcja, której udział w rynku europejskim systematycznie wzrasta od 2013 r., kiedy to podpisano pierwszy kontrakt PPP. Od 2014 r. Turcja realizuje 5 projektów o łącznej wartości 11,7 mld euro, co stanowi 45% wartości europejskiego rynku PPP.

Na tle państw Europy Zachodniej skromnie przedstawia się liczba i wartość projektów PPP realizowanych w państwach Europy Środkowo-Wschodniej. W latach 1990–2009 odnotowały one łącznie około 2% udziału w ogólnej liczbie i 5,2% ogólnej wartości europejskiego rynku PPP. Polska zajęła drugą pozycję po Węgrzech, z udziałem 1,7% ogólnej wartości i 0,4% liczby zamkniętych finansowo projektów PPP [Kappeler i Nemoz 2010: 8]. Jest to wynik niedojrzałości rynków, opóźnień w tworzeniu odpowiednich regulacji prawnych oraz niewielkiej liczbie wyspecjalizowanych instytucji promujących PPP. Za ważną przyczynę słabego rozwoju uznaje się także bierność władz publicznych i bariery mentalne (np. nieufności, obawy przed posądzeniem o korupcję). Ponadto stabilizacji i rozwojowi rynku PPP w tym regionie nie sprzyjał światowy kryzys gospodarczy.

Kappeler A., Nemoz M., 2010, *Public-Private Partnership in Europe – Before and During the Recent Financial Crisis*, Economic and Financial Report 2010/04, European Investment Bank.

Wachowska A. (red.), 2016, *Regulacje partnerstwa publiczno-prywatnego w wybranych krajach Unii Europejskiej i prawie polskim – możliwości zmian*, Trapele, Konarski, Podrecki i wspólnicy, Warszawa.

Walker C., Smith A., 1995, *Privatized Infrastructure: The Build Opera Transfer Approach*, Thomas Telford Publ., London <http://dx.doi.org/10.1680/pitba.20535>. [dostęp: 21.06.2017].

SYTUACJA GOSPODARCZA W POLSCE PO I KWARTALE 2017 R.

Anna Łapkowska, Justyna Stańczyk

Studenckie Koło Naukowe Analiz i Prognozowania
Gospodarczego 4FUTURE
Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny
Uniwersytet Łódzki

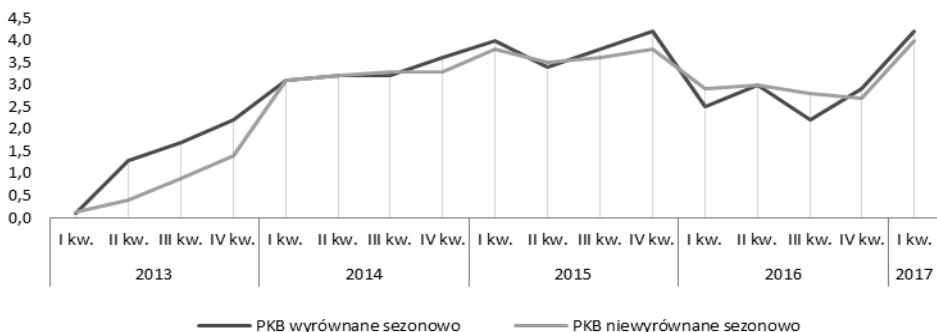
Wrost gospodarczy

Produkt krajowy brutto, według szacunków GUS za I kwartał 2017 r., wzrósł o 4% rok do roku, przy czym PKB wyrównany sezonowo wyniósł 4,2% (w cenach stałych w odniesieniu do roku 2010 roku). Największy wpływ na kształtowanie się PKB miała konsumpcja gospodarstw domowych spowodowana ujawniającym się efektem programu Rodzina 500+. Zadziałał również efekt bazy.

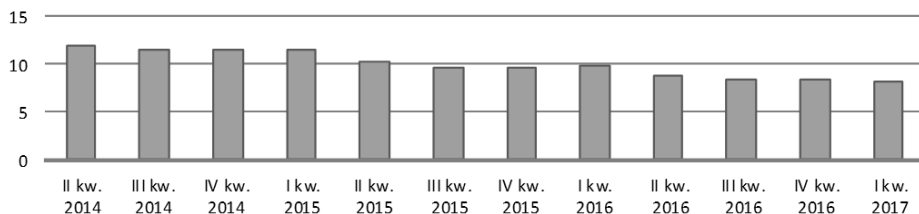
Wzrost gospodarczy w dalszym ciągu jest głównie pobudzany przez popyt wewnętrzny. W porównaniu z IV kwartałem 2016 r., gdzie popyt krajowy w skali roku wzrósł 1,7%, w I kwartale 2017r. wyniósł już 4,1%. Wynika to głównie ze wzrostu

spożycia ogółem, które sięgnęło 3,9% wobec 3,1% w kwartale ubiegłym. Spożycie w sektorze gospodarstw domowych natomiast wzrosło 4,7%, co jest wyższym tempem wzrostu niż w IV kwartale 2016 r. Znaczną rolę odegrał również wzrost akumulacji brutto o 5,2%, przy wartości ujemnej w poprzednim okresie.

Pierwszy kwartał 2017 roku przyniósł ożywienie polskich obrotów towarowych z zagranicą. Na podstawie danych przedstawionych przez GUS, pierwsze trzy miesiące 2017 r. spowodowały wzrost eksportu o 9,2%, (dla porównania eksport w Polsce w całym 2016 roku wzrósł 2,3%). Natomiast import towarów przyspieszył w I kwartale do 12,3%. Do wzrostu tych wskaźników przyczyniła się poprawa ogólnoświatowych i wewnętrznych uwarunkowań koniunkturalnych, silny popyt i przyspieszenie produkcji za granicą. W dłuższej perspektywie niskie przyspieszanie eksportu w porównaniu z importem może spowodować dalsze pogorszenie bilansu handlowego i doprowadzić do ujemnego salda obrotów handlowych.

Wykres 1. Porównanie tempa wzrostu PKB wyrównanego sezonowo z niewyrównanym sezonowo
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Wykres 2. Stopa bezrobocia rejestrowanego

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Warto zwrócić uwagę na wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury w przemyśle, który w pierwszych trzech miesiącach 2017 r. wzrósł do 6,4 (w poprzednim kwartale miał wartość ujemną). Ukazuje to świadomość przedsiębiorców o poprawie sytuacji gospodarczej w Polsce, co w przyszłości, o ile wskaźnik utrzyma się na wysokim poziomie może doprowadzić do wzrostu gospodarczego.

Rynek Pracy

Bezrobocie utrzymuje się na niskim poziomie. Stopa bezrobocia rejestrowanego na koniec I kwartału bieżącego roku wyniosła 8,1%. W porównaniu z IV kwartałem 2016 roku spadła o 0,2%, natomiast w porównaniu do I kwartału 2016 roku zanotowano spadek 1,8%.

Jak podaje GUS, obniżyła się stopa bezrobocia w województwach według Badań Aktywności Ekonomicznej Ludności. Najwyższy poziom stopy bezrobocia zaobserwowano w województwie podkarpackim, gdzie wyniosła ona 9,9% (w porównaniu do analogicznego okresu w roku poprzednim spadła o 0,2%, natomiast porównując do IV kw. 2016 r. wzrosła o 0,9%). Z kolei najniższy poziom stopy bezrobocia odnotowano w województwach lubuskim i wielkopolskim, gdzie wyniosła 3,6%. W obydwu tych

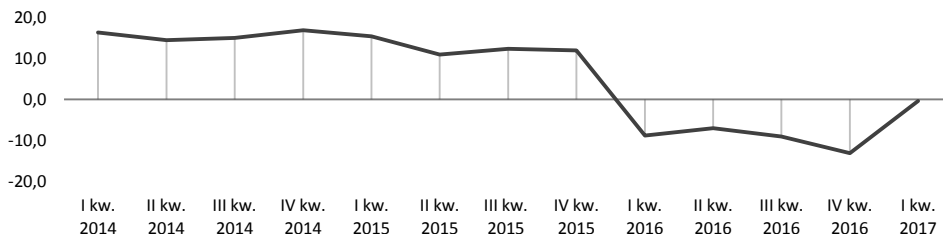
województwach zaobserwowano spadek liczby bezrobotnych, zarówno w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego, jak również do IV kwartału roku 2016. Natomiast ogółem stopa bezrobocia według BAEL wynosi 5,4%.

Prognozy także napawają optymizmem, bowiem przewidywany jest dalszy spadek bezrobocia. Przyczyni się do tego między innymi zapotrzebowanie na pracowników do zbioru owoców, ale także prace w budownictwie oraz wzrost inwestycji w gospodarce.

Według danych GUS w końcu I kw. 2017 wolnych było 119,5 tys. miejsc pracy, natomiast nieobsadzonych nowo utworzonych miejsc pracy było 27,5 tys. W I kw. 2017 roku utworzonych zostało ponad 226 tys. nowych miejsc pracy (o 88,9% więcej niż w poprzednim kwartale) oraz zlikwidowano 78,8 tys. miejsc.

Według szacunków GUS przeciętne wynagrodzenie w I kw. 2017 r. wyniosło 4353,55 zł, co daje wzrost w ujęciu rocznym o 4,1%, natomiast w ujęciu kwartalnym rzędu 3,2%. W kolejnych kwartałach możemy również spodziewać się wzrostu wynagrodzeń. Będzie to spowodowane między innymi rosnącą presją płacową ze strony pracowników w najbliższych miesiącach.

Wykres 3. Dynamika zmian inwestycji

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Inwestycje

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego nakłady inwestycyjne w I kwartale 2017 roku spadły o 0,4% w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, choć eksperci spodziewali się wzrostu o 1,8%.

Warto zwrócić uwagę na odbicie w sektorze budowlanym, który po kilkunastu miesiącach zastoju odnotował wzrost o 3,9% rok do roku. Należy również podkreślić pozytywny wpływ wzrostów produkcji przemysłowej (wzrost o 4,6 pp. w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego) oraz sprzedaży detalicznej (zaobserwowano poprawę o 2,7 pp.) w ogólnej poprawie dynamiki inwestycji.

Według danych GUS w I kwartale 2017 roku, w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego, nastąpił wzrost liczby nowych budynków niemieszkalnych oddanych do użytkowania, lecz spadła liczba wydanych pozwoleń na budowę lub zgłoszeń budowy budynków niemieszkalnych. Zaobserwowano również wzrosty w budownictwie mieszkaniowym. W I kwartale 2017 r. oddano do użytkowania ponad 40,5 tys. nowych mieszkań, tj. o 8,5% więcej niż przed rokiem.

Mimo, że dynamika inwestycji wciąż jest ujemna, to można się spodziewać wzrostu

inwestycji w następnych kwartałach. Dobra koniunktura powinna się utrzymać przez kilka następnych lat, przynajmniej do końca bieżącej perspektywy budżetowej UE.

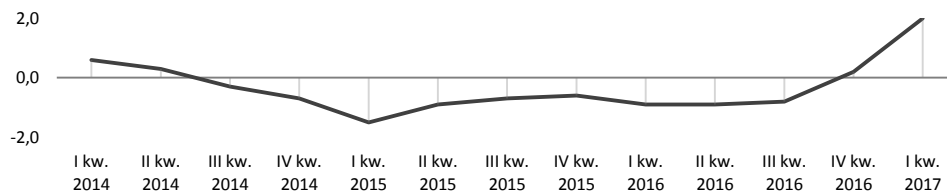
Inflacja

Jak podaje Główny Urząd Statystyczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w I kwartale 2017 r. w stosunku do IV kwartału 2016 r. wyniósł 101,1 (wzrost cen o 1,1%).

Roczna dynamika inflacji wyraźnie wzrosła. Na wzrost dynamiki cen oddziaływały głównie czynniki zewnętrzne, głównie wzrost cen surowców energetycznych na rynkach światowych, który w połączeniu z umacnianiem się dolara amerykańskiego spowodował wzrost cen energii w kraju (głównie paliw). Na wzrosty wskaźnika CPI w ostatnim kwartale wpływał również wzrost cen żywności na rynkach światowych oraz wzrost oczekiwań inflacyjnych.

Istotny wpływ na kształtowanie się poziomu inflacji ma także tempo wzrostu wynagrodzeń. W maju 2017 r. przeciętne wynagrodzenie wzrosło w porównaniu z analogicznym okresem roku poprzedniego o 5,4% (co przewyższyło prognozy analityków oczekujących wzrostu na poziomie 5%).

Niski poziom inflacji w strefie euro oraz oczekiwane umocnienie efektywnego

Wykres 4. Dynamika zmian wskaźnika CPI r/r

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

kursu złotego będzie ograniczać wzrost krajowego wskaźnika CPI. Oczekuje się również przejściowego wpływu wzrostu cen surowców na rynkach światowych na wzrost inflacji w Polsce, głównie na kształtowanie się cen energii i żywności.

Prognozy

Wysoka wartość PKB w pierwszym kwartale 2017 r. przyczyniła się do zwiększenia przez ekspertów prognoz na 2017 rok. W chwili obecnej prognozy tempa wzrostu Produktu Krajowego Brutto oscylują wokół 3,6%, jednak nie są to jednoznaczne oszacowania. W połowie maja Komisja Europejska podwyższyła prognozę dla Polski z 3,2% do 3,5% w całym 2017 roku, natomiast NBP zakłada wzrost na poziomie 3,7%.

Ekspertki podkreślają, że wzrost PKB uzależniony jest głównie od konsumpcji gospodarstw domowych, które za sprawą programu Rodzina 500+ będą nadal wydawać swoje środki finansowe. Potwierdzają to nastroje konsumenckie. W maju 2017 roku obserwowany jest wzrost zarówno wskaźnika Bieżącego Wskaźnika Ufności Konsumenckiej (BWUK), jak i Wyprzedzającego Wskaźnika Ufności Konsumenckiej (WWUK). Pierwszy wzrósł o 3,9 pp. w stosunku do poprzedniego miesiąca wyniósł 3,1%, z kolei WWUK wzrósł aż o 8,3 pp. dając wynik najwyższy w historii badania równy 0,6.

Kolejnym pozytywnym czynnikiem wpływającym na dalszy wzrost PKB jest rosnąca produkcja przemysłowa. Według informacji GUS produkcja w maju wzrosła o 9,1% rok do roku i 5,5% w porównaniu z poprzednim miesiącem. Ekspertki szacują, że dynamika produkcji przemysłowej powinna utrzymać się jeszcze przez kilka miesięcy, co może mieć pozytywny wpływ na dalszy rozwój eksportu.

Sytuację w kraju poprawia również ciągły spadek bezrobocia we wszystkich województwach oraz nowe miejsca pracy. Bezrobocie utrzyma się na niskim poziomie co najmniej przez kilka miesięcy ze względu na rozpoczęcie prac sezonowych: zbierania owoców, prace budowlane. Sytuację pracowników poprawia również wyższa płaca minimalna, a także rosnące powoli stawki wynagrodzeń. Ministerstwo Rodziny przewiduje spadek bezrobocia do 7% w roku 2017, natomiast KE powołując się na dane Eurostatu, nieuwzględniające osób nieposzukujących pracy, szacuje poziom bezrobocia na 5,2% na koniec roku.

Ekspertki przy szacowaniu przyszłych wartości PKB pokładają nadzieję w odbiciu inwestycji, głównie w III i IV kwartale 2017 roku. Ma to związek z perspektywą budżetową Unii Europejskiej na lata 2014–2020. Brak znacznego wzrostu inwestycji uniemożliwi utrzymanie PKB na wysokim poziomie zarówno w tym roku, jak i w perspektywie długoterminowej.